

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατιθεὶς ὁ στίχος λαπὰ 25
Εἰσποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Φίλε κύριε Συντάκτη τοῦ «Φορολογουμένου».

Καὶ τοι διατέλουν μέλος τῆς ἐνταῦθα πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Διγίῳ παθόντων ἐκ τοῦ σεῖσμου Ἐπιτροπῆς, ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ διετέλουν τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ τελευταίου φορολογουμένου. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ γραφέντων λαβὼν ἀφορμὴν καὶ ἐξετάσας τι συμβαίνει ἔμαθον πράγματα τὰ ἵσα δὲν δύναμαι νὰ ὀνομάσω ἄλλως ἢ ὀλίβερά.

Πῶς προσεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡ ἐν Ἀθῇναις Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπὴν δὲν ἐξετάζω, οὐδὲ παραπονέομαι κατὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν, διότι δὲν περιέμενον καλητέραν ἐκτίμησιν ἐκ τῶν κυρίων τῶν ἀποτελούντων καὶ ἐκεῖνο καὶ ἐκείνην, ὅα παραπονεθῶ ὅμως δημοσίᾳ κατὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κυρ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ προέδρου μας, διότι καὶ πρὸς τοὺς συναδέλφους τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐδείχθη ἀπρόσεκτος καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως εἰς ὃ ἀπετάθη λίαν ἀσυνεπής.

Πρὸς τοὺς συναδέλφους τοῦ μὲν, διότι οὐδὲν ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης τῶν ἐνταῦθα συλλεχθέντων ἐράνων, ἐναντίον τῶν προαποφασισθέντων, χωρὶς προηγουμένης νὰ συγκαλέσῃ παρ' αὐτῷ ὁλόκληρον τὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰς γενομένας αὐτῷ προτάσεις εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς πρὸς τὸ κοινὸν δὲ τῆς πόλεως ἐδείχθη ἀσυνεπής ὁ Κυρ. Δαμασκηνός, διότι ἐνῷ ὑπεσχέθη πρὸς αὐτὸ μὲν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ὅτι τὰ βοηθήματα τῆς πόλεως Πατρῶν ἤθελον διανεμηθῇ πρὸς τοὺς παθόντας τῇ συμπτῶσει καὶ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς, καὶ ῥητὰς ἔδωκε περὶ τούτου διαβεβαιώσεις, ἀνευ ὅρων παρέδωκε τὸ κοινὸν χρῆμα εἰς ἄλλοις διαχειριστάς.

Τί μὰς ἤθελον ἡμεῖς, κύριε Συντάκτη, ἀφοῦ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἤνθουν νὰ κάμνουν ὅτι θέλουν, χωρὶς νὰ μὰς ἔρωτοῦν; Διατί μὰς ἐξέθεσαν πρὸς τοὺς συμπολίτας μας, ὡς ἀνθρώπους κακῆς πίστεως; Διατί τέλος μὰς ἐπογοήτευσαν καὶ ὅ μὰς εὐρον ἀπογοητευμένους εἰς παρομοίαν ἄλλην περιστάσει;

Λέγεται ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, πισθεὶς καὶ ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν δὲν τὸ πιστεύομεν ἄλλὰ καὶ τοῦτο ἐὰν εἴη ἀληθὲς νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνός ὥρεϊλε ν' ἀντήλθῃ τὸ θάρρος τῆς ἀντιστάσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματός του, ἐκ τῆς ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν ὑπερόχου θέσεώς του καὶ ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ τέλους. Βεβαιοθῆν ἀρὰ γε μὴ εἴπωσι περὶ αὐτοῦ ὅτι θέλει νὰ καταχρασθῇ τὰ χρήματα; Ἀλλὰ κατὰ τοιαύτης μομφῆς εἶναι ἀρκετὰ τεωρακισμένος ὁ ἡμέτερος Ἀρχιερεὺς; ἐφοβήθη τὰς ἀπειλὰς τοῦ κ. Νομάρχου; ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ, διὰ νὰ ἴδωμεν μέχρι τίνος δύναται νὰ φθάσῃ ἡ διοικητικὴ θρασύτης.

Ἴσως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἠθέλησε διὰ τῆς ὑποχρεώσεώς του νὰ προφυλάξῃ τὰ ζωηρότερα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη ἐκ τῶν συνεπειῶν συγκρούσεως τινὸς πρὸς τὰς ἀρχάς; Ἴσως ἠθέλησε νὰ σώσῃ τὸν ἀξιότιμον ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Νικολ. Πάνον ἐκ τῆς φυλακίσεως, δι' ἣς ἠπειλείθη ἄλλ' ἐξ

κεῖνα δὲν εὐγνωμονοῦσι ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν κ. Πάνον ὃ ἤτο λίαν ἐποικοδομητικὸν, νομίζομεν, νὰ τὸν ἐβλέπαμεν ἀπαγόμενον εἰς τὴν φυλακὴν, διότι συνεισέφερε δύο καὶ ἥμισυ χιλιάδας δραχ. ὑπὲρ τῶν παθόντων, διότι ἠργάσθη μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων, διότι εἶναι τέλος ἐντιμώτατος ἀνὴρ καὶ ἄξιος πάσης ἐμπιστοσύνης.

Ἡμεῖς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἀπείρω· σεβόμεθα καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸν βλέπωμεν διαπρέποντα ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ἔργων τὸ ἄνω παράπονον ἡμῶν δὲν εἶναι μομφὴ ἢ ἔλλειψις σεβασμοῦ, εἶναι ἔκφρασις λύπης, διότι ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἄφησε νὰ τοῦ διαφύγῃ μία πολυτίμος εὐκαιρία νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι ἱκανός καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ νὰ θύσῃ ὑπὲρ τῶν ποδοβίων.

* *

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἡ ἔκπτωσις τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος ἐξακολουθεῖ, αἱ δὲ βλάβαι εἰσι πρὸς περαιτέρω ἔκπτωσιν. Διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν πρᾶγμα αἱ τιμαὶ ἀπὸ ἡμερᾶν εἰς ἡμέραν ἐκπίπτουσαι ἐφθασαν εἰς δραχ. 150 καίτοι πλεῖστον διὰ τὰς καλλιτέρας ποιότητας, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐντοπίου ἐλάχισται γίνονται πράξεις εἰς τὰς τιμὰς τῶν 175—180 δρ.

Οὕτω ἐφθάσαμεν σήμερον εἰς δρ. 178 10b Κ. τακώλου εἰς Βαρέλια καὶ δρ. 160 διὰ 10b χύμα, εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀνευ προθύμων ἀγοραστῶν καὶ μετὰ τὸν φόβον περαιτέρω ἔκπτώσεων.

Αἱ ὀλίγισται πράξεις αἵτινες γίνονται εἰσι κατ' ἐλάχιστον μὲν αὐτῶν μέρος προωρισμέναι διὰ τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ διὰ τὰς τῆς Ἀμερικῆς, αἵτινες, ὡς εἶναι γνωστὸν, δὲν ἀρκοῦσι νὰ συζητηθῶσι τὴν χωροῦσαν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν ἁλλὰ καὶ αἱ ἀγοραὶ αὗται βλέπουσαι ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ ἀγοράζουσι σήμερον ὡς εὐθηνόν, αὔριοι καταντᾷ διὰ νέων ἐκπτώσεων ἀκριδὸν θὰ σταματήσωσι, ἄλλως τε καὶ αὗται ἔχουσιν ἤδη ἄρκετον ποσὸν ὁπόταν θεν καὶ ἡ μονομερὴς αὕτη ζήτησις λείψῃ θὰ ἔχωμεν ἐν ἑτὶ θάρρος εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ εἵδους. Αἱ τελευταῖαι ἐκεῖ πράξεις περιστρέφονται εἰς τὰ 14 Cf.

Ἡ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ κατάστασις ὁλοπνὴν χειροτερεῖται, περὶ δὲ τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀγγλίας τῶν καὶ μᾶλλον ἀξίαν λόγου ὁμιλεῖ εὐγλώττως τὸ πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐμπορικὸν Σύλλογον τῆς λεγόμενης πάντων σχεδὸν τῶν ἐν Λονδίῳ σταφιδεμπόρων, περὶ οὗ εἶπομεν εἰς τὸ προηγούμενον, καὶ αἱ καθημερινὰ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις.

Αἱ τῆς Γαλλίας ἀγοραὶ, ὁ κυριώτατος διὰ τὸ ἔτος τοῦτο παράγων τῆς γενικῆς σταφιδᾶγορᾶς, διατελοῦσι νεκρωμένοι καὶ ἐν αὐταῖς ραγδαίαι ἐπέρχονται αἱ ἐκπτώσεις, ἀνευ γενναίων πράξεων ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου παρ' αὐταῖς πρᾶγματος. Σήμερον ἀνεξαρτήτως τῶν ἐντεθεν προσφορῶν, εἰς ἃς δύναται ν' ἀποδώσῃ τις καὶ κερδοσκοπικὴν προεξόφλησιν τῶν εἰς τὸ μέλλον ἐκπτώσεων, ὑπάρχουσι πωληταὶ δι' ἑτοίμον ἐκεῖ πρᾶγμα εἰς φρ. 36 37 περίπου ἀνάλωσιν Παρισίους καὶ Μασσαλίαν ἴσον, μετὰ δρ. 155 10b χύμα περίπου ἐνταῦθα.

Τοιαύτη ἡ ἐν συνόλῳ σημερινὴ θέσις τοῦ εἵδους ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς καταναλώσεως, ἥτις ἀτυχῶς δὲν προωνίζεται ἀγαθὰ διὰ τὸ μέλλον. Ἐχομεν κατὰ τοὺς θετικωτέρους ὑπολογισμοὺς παραγωγὴν πλεον τῶν 160,000 τόνων, ἐξαγωγὴν δὲ μέχρι σήμερον περὶ τοῦ 70,000 τόνους μετὰ τῆς ὑπὸ φόρτωσιν δι' ὧν ἀρκοῦντως ἐκαλύφθησαν αἱ τῶν διαφόρων ἀγορῶν πρῶται ἀνάγκαι.

Ὡς γνωστὸν ἡ παγκόσμιος κατανάλωσις πλὴν τῆς ἐν Γαλλίᾳ δὲν φθάνει τοὺς 90,000 τόνους, ἀν δὲ ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ εὖνον τοῦ εἵδους καὶ τινες ἄλλαι δευτερεύουσαι αἰτίαι ἤθελον συντελέσῃ εἰς μεγαλητέραν κατανάλωσιν, πάλιν ἔχομεν περὶ τοῦ 70,000 τόνους διὰ τὴν Γαλλίαν, πρὸς ἐμῶν εὐγλώττως περὶ τῆς τύχης τοῦ προϊόντος ἡμῶν, ἵνα μὴ ᾖ ἀνάγκη νὰ δειξώμεν ἡμεῖς κατὰ ποσὸν εἶναι μέγα.

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ παραλείψωμεν ὅτι μετὰ τῆς ἡμετέρας δύο τινὰ δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν, πρῶτον τὴν εὐρυτέραν παγκόσμιον κατανάλωσιν καὶ δεύτερον τὴν παρασκευὴν καλλιτέρας τύχης εἰς τὴν μέλλουσαν ἐσοδείαν.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ ἰδίαι ἡμῶν περὶ τῆς φτείνης θέσεως τοῦ εἵδους τούτου, ἐγκαίρως δ' ἐγνωρίσαμεν αὐτὰς ἐπ' ὥρεϊα τῶν ἐνδιαφερομένων.

Συναλλάγματα 31,60—31,70.

Ναῦλοι ὑποστηριγμένοι περὶ τὰ 25]

Ἐκθέται Πατρῶν

(συνέχεια)

Διὰ τῆς ἐνταῦθα εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἀπεστάλλησαν εἰς τὴν ἐν Ἀθῇναις Κεντρικὴν καὶ τὰ ἐπόμενα ἐκθέματα ὑπὸ τῶν ἐξῆς ἐκθετῶν.

70) Ἀδελφοὶ Κουκούλη ἐνδυμασίαν ἐργάτου τῆς ἐξοχῆς ἐξ ἐγγχωρίου ὑφάσματος (σαγακίου).

71) Εὐπραξία Ι. Δεσύλλα δύο κεντητὰς ἱερὰς εἰκόνας.

72) Κωνστ. Χαλκιάπουλος διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ὀρειχάλκου, ἰγδίου, πλάστιγγ, σταθμὰ στατήρα κ. τ. λ.

73) Γεωρ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, χειρόγραφον περὶ σταφίδος ὑπομνημάτων.

74) Βασ. Ἀποστολάκης ἐφάπλωμα ἐξ ἀτλαζίου.

75) Βασίλ. Καράμπελας διάφορα δείγματα ἀλκυρίων καὶ ζυμαρικῶν ἐκ τοῦ ἀπομυκνίου ἐργοστασίου του.

76) Ἰωάν. Μακρινάκης οἶνον μέλανα ἀνευ ριτίνης καὶ ριτινιτῆν, κάρυα εὐμεγέθη, κορινθιακὴν σταφίδα καὶ ἀραβόσιτον.

77) Βερβολομαῖος Βιτάλης ἐνδυμασίαν (φράκον) καὶ ἐν Γελέκον, κατασκευῆς Κ. Ρηγάτου.

78) Ἰωάν. Μπρέλης ζεῦγμα δι' ἑνα ἱππεν.

79) Εὐστάθιος Πετράκης δείγματα χρυσῶν ὀυσάων, κορδονίων συρατίων.

80) Φερδινάνδος Διοδάτης πέντε μουσικά αὐτοσυνθέσεις ἀνεκδύτους.

84) Βασίλειος Σατολιάς: ἄνθη τεχνητῶν, στεφάνους κτλ.

82) Βασίλειος Φασιλιάς: ἓνα κώδωνα ἐκκλησίας

83) Ἰωάννης Λαζαρίδης: μίαν σταφίδα καθαρίστηριον μηχανήν.

84) Σωτήριος Καπριδάκης: τρεῖς εἰκόνες με κραγίων: τοῦ Βασιλέως, τῆς μηστῆς τοῦ Διὰ δόχου καὶ νεάνιδος.

85) Λεωνίδας Σίλωμος: διαφόρων εἰδῶν οἶνους, Curacao, καὶ εὐκάλυπτον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ σιδηροδρομικὸν ἐπιτελεῖον, ὅπερ συνεκίνησε τὴν ἡμετέραν πόλιν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ἐλύθη κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν κληρονόμων Μαγκλιβέρα. Διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἡ ἐταιρεία τοῦ σιδηροδρόμου νὰ σταματήσει τὴν προέκτασιν τῆς γραμμῆς μέχρι τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀντισταμένων εἰς τὴν κατάληψιν τῆς, παρεπέμθη δὲ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον πρὸς ὁριστικὸν αὐτῆς κανονισμόν. Αἰεταί οὐδὲν συνέβησαν ἐκτροπὰ ἐπὶ τῆς λυπηρᾶς ταύτης ὑποθέσεως, προήλθον ἐκ κακῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον εἰσγγελίας τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἐλήθη δὲ κατόπιν κατὰ τὸ δίκαιον διὰ τῶν ὁθῶν παραστάσεων τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ὅστις δι' αὐτῶν διερωτήσε τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἀληθοῦς στάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐξασκηθείσης ἀντιστάσεως.

— Ἐπὶ τῆς στρωθείσης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς αἰμασίᾳ, ἐργάζεται ἤδη ἡ μηχανὴ καὶ μεταφέρονται δι' αὐτῆς ὑλικά τῆς κατασκευῆς κλπ. Δὲν γνωρίζομεν πῶς εὐρίσκουσιν οἱ παρόδοι τὰς διελάσεις ταύτας καὶ ποίας ἔχουσιν ἐξ αὐτῶν ἐνοχλήσεις καὶ ὀχληρίας, γνωρίζομεν μόνον ὅτι αἱ διελάσεις γίνονται ἀνευ οὐδενὸς προφυλακτικοῦ μέτρου καὶ ἀναμνηστικῶν τῶν ὁθῶν οὓς διέγραψεν Βασ. τὶ διάταγμα καίκαθ' οὓς ὥρεται νὰ διέρχεται διὰ τῶν κατωκτιμένων μερῶν ἡ ἀμαξοπομπή· κανένα τῶν μέτρων ἐκείνων δὲν εἶδομεν εἰς ἐνέργειαν, πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων, μήτε ἠκούσαμεν τὴν προπορευομένην σάλπιγγα ἢν ὥριζε τὸ διάταγμα καὶ εἰκάζομεν ὅτι ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὥραία μέτρα ἦσαν τὸ χρύσωμα τοῦ πικροῦ καταποτίου ὅπερ ἀνδύνας κατεπίαμεν.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐξεδηλώθη διάθεσις τις ἐκ μερῶν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἵνα συμμεθεῶσι τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων. Πολλὰ ἀξιόλογα ἐκθέματα παρεδόθησαν τῇ παρ' ἡμῖν εἰδικῇ ἐπιτροπῇ καὶ ἀπεστάλησαν δι' αὐτῆς εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν Κεντρικὴν, οὕτω δὲ ἡ ἡμετέρα πόλις δὲν θὰ ὑστερήσῃ ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐκείνῃ πανηγύρει καὶ θὰ δείξῃ διὰ τῶν ἐκθεμάτων αὐτῆς τὴν ἐν αὐτῇ πραγματοποιηθεῖσαν πρόδον ἐν ταῖς τέχναις, τῇ γεωργίᾳ κτλ.

— Εἰδοποιεῖται ὁ ἀποστείλας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μέγα κιβώτιον ἐμπεριέχον ἀντικείμενον τι διὰ τὴν ἐκθεσιν, ὅτι τὸ κιβώτιον εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ σιδηροδρόμου ἐνταῦθα, διότι μήτε διεύθυνσις σημειοῦται, μήτε ὁ ἀποστολὴς γνωρίζεται· ἄς σπεύσῃ δὲ οὗτος νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς διὰ τὰ περαιτέρω.

— Εἰς τὰς ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως τελεσθησομένας ἐορτάς καὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως πλείστοι ὅσοι συμπολίται ἡμῶν ἐτοιμάζονται ν' ἀπέλθωσιν εἰς Ἀθήνας.

— Γνωστὸς ἐνταῦθα φρενοβλαβὴς, ὀνόματι Σταῦρος εὐρέθη προχθὲς πνιγμένος κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αἰμασίαν.

— Αἱ πρῶται φθινοπωριναὶ ἐροχαὶ ἀπεκάλυψαν τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως αἵτινες εἰσι σχεδὸν ἀδιάβατοι. Αἱ ὁδοὶ αὐταὶ κατασκευασθεῖσαι καὶ ἐπιδιορθωθεῖσαι ὑπὸ κακίστους ὁδούς καὶ ἐπὶ πολὺ μείνασαι ἀνευ ἐπισκευῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

— Ἡ γραμμὴ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου ἔπαθε θορόαν τινα πλησίον τῶν Λιο-

σίων, ἐκ τούτου δ' ἐπῆλθε διακοπὴ τῆς τυγκωνίας.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας παραδίδεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινῶν τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου, τὸ ἀπὸ Πατρῶν μέχρις Ἀχαΐας.

— Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐνταῦθα Πτωχοκομείου πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἀμπελοκτημόνων ἐπεμψαν αὐτῇ χάριν τῶν πτωχῶν ἀφθόνους σταφυλὰς οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Κωνσ. Τσίλλος, Βασ. Ἀνδρικόπουλος καὶ Γεώργ. Πόλος.

— Ὑπὲρ τῶν ἐν Αἰγίῳ ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων προσέφερον οἱ κ. κ. Γ. Σπηλιάδης δρ. 100, Φ. Κούρης καὶ υἱοὶ δρ. 50, Β. Βανερσανόπουλος δρ. 5.

— Βεβαίως ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ὅτι πρὸ τινος, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης συνεστήθη ἐνταῦθα Ἀδελφότης ἐξ ἀξιότιμων Κυριῶν, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο ἡ ἀνακούφισις τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων καὶ ἡ παραμυθία αὐτῶν καὶ ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης αὕτη εἰς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἀπετάθη εἰς τὴν φιланθρωπίαν τοῦ ἐνταῦθα κοινῶν ἀντλήσασα ἐξ αὐτῆς χρηματικὸν τι ποσόν. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ὀλίγοι παρ' ἡμῖν γνωρίζουσιν εἶναι τί κατώρθωσεν ἡ Ἀδελφότης αὕτη διὰ μικροῦ μέρους τοῦ συλλεχθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλοτιμίας τῆς. Εἰς ἡμᾶς ἐπιβάλλεται νὰ γνωρίσωμεν τοῦτο εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, τὸ μὲν, πρὸς ἐπαινον τῶν ἀξιοτιμῶν κυριῶν αἵτινες ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἀνεδείχθησαν ὑπέρτεροι ἡμῶν τῶν ἀνδρῶν, τὸ δὲ ἵνα καταδειχθῇ ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἀνεπιστήμου ἐνεργείας εἰς ἔργα φιλανθρωπίας, ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀξιοματικῆς, ὡς εἶπεν, ἐργασίας.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἵαν ἐπικαίρως δύναται νὰ καταδειχθῇ κατ' αὐτὰς καθ' ἃς τόσον κατεκρίθη ἡ ἐπιστημοποίησις τῶν ὑπὲρ τοῦ Αἰγίου συλλεχθέντων ἐνταῦθα ἐράνων καὶ ἡ μεταβίβασις αὐτῶν ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν χειρῶν εἰς ἐπιστήμους.

Αἱ ἡμέτεραι φυλακαί, ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, πολλὰ δεῖνται ἵνα κατασταθῶσιν ἐνδίατῆματα ἀνθρώπων, ἡ βελτίωσις δ' αὐτῶν δὲν ἦτο ἔργον τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν. Ἡ Ἀδελφότης αὕτη ἐντούτοις οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνακούφισιν ἐν αὐταῖς καθειργμένων ἐργασθεῖσα μετὰ ζήλου θεραπευτικοῦ εἰς θεραπείαν τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν αὐτῶν. [Καὶ δὲ ἐπεμελήθη πρῶτον νὰ καλύψῃ τὴν ἀκραν γυμνότητα τῶν ἀπορωτέρων καταδικῶν, νὰ χορηγήσῃ κατὰ τὰς ἐπιστήμους ἡμέρας παραμυθίας τινὰ εἰς ἅπαντας νὰ παρηγορήσῃ δὲ αὐτοὺς διὰ τῶν παραμυθιῶν τῆς θρησκείας, δι' ἱεροτελεστιῶν κτλ. πολλάκις δ' ἐγένετο εὐγλωττος καὶ πειστικὸς διερμηνεὺς τῶν ἀναγκῶν τῶν κρατουμένων πρὸς τὰς ἀρμυρίας ἀρχάς.

Ἀλλὰ δὲν ἤκείσθη εἰς ταῦτα μόνον ἡ Ἀδελφότης· ἀπέβλεψεν εἰς θεραπείαν πρωτίστης ἀνάγκης τῶν φυλακῶν καὶ εἰς συντέλεσιν ἔργου οὐτίως ἡ ἔλλειψις ἀπετέλει ἐν στίγμα ἐμφανὲς εἰς τὴν ἄλλην ἀθλιότητα. Ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς δὲν ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρος χώρος πρὸς νοσηλείαν τῶν πασχόντων, οἱ δ' ἀσθενεῖς κατέκειντο τελείως ἀβόητοι ἐντὸς τῶν κοινῶν ἀνηλίων δωματίων, πολλάκις δὲ καὶ ἀπέθνησκον ἐκαὶ ὡς σκύλοι. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐσπευσε νὰ θεραπεύσῃ ἐκ τῶν πρώτων ἡ Ἀδελφότης τῶν κυριῶν καὶ ἐν μέσῳ μυρίων ἐμποδίων ἐργασθεῖσα, μετὰ τοῦ ζήλου ἐκείνου ὅπου ἐμφορῶνται αἱ καρδίαι τῶν κυριῶν μας, ὅπου ἀναλαμβάνωσι τὴν ἐξάσκησιν τῆς φιλανθρωπίας, κατήρτισε θεραπευτήριον ὅπερ θὰ ἐξήλεον ἅπασαι αἱ φυλακαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Διεσκεύασεν ἐν πάσῃ οἰκονομίᾳ ἐν διαμέρισμα τῶν ἐν Ἀκροπόλει φυλακῶν καὶ κατέστησεν αὐτὸ ἐπιτήδειον πρὸς νοσηλείαν τῶν ἀσθενούντων, ἐπ' οὗτις δ' αὐτὸ δι' ὅλων τῶν ἀναγκῶν πραγμάτων καὶ κατήρτισε λειτουργίαν ἐν πᾶσι ἀμεμπτον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν, τὴν περιποίησιν, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τροφήν, ἐπιβλέπει δὲ ἀκουράστως τὴν λει-

τουργίαν τοῦ θεραπευτηρίου τούτου καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν πληρεστέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν. Εἶναι, τῇ ἀληθείᾳ, ὥραία ἡ ἐμποιομένη ἐντύπωσις εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τὸ θεραπευτήριον τοῦτο, ἀποτελεῖ δὲ ἡ ἐντέλεια, ἡ καθαριότης καὶ ἡ σεμνὴ αὐτοῦ διακόσμησις καταπληττοῦσα ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἄλλην τῶν φυλακῶν ἀθλιότητα. Καὶ πᾶντα ταῦτα ἀντὶ ὀλίγιστων χρηματικῶν μέσων καὶ μὲ πολλὴν θέρμην εὐγενούς ἀρραϊώσεως εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον, ἐξ ἐκείνης ἥτις οὐδέποτε λείπει ἐκ τῆς καρδίας τῶν κυριῶν τῆς Ἀδελφότητος, αἵτινες δὲν ἔχουσι τοῦτο μόνον τὸ ἔργον νὰ ἐπιδειξώσι τῆς εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων τῶν.

Ἐπισκεφθέντες ἐπ' ἐσχάτων τὰς φυλακάς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀντιληφθέντες ἰδίως ὅμματα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας τῆς Ἀδελφότητος, καθῆκον ἡμῶν ἐκρίναμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὰ γνωστὰ τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ἵνα ἐμποιήσωμεν αὐταῖς τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι τὸ χρέμα ὅπερ ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων κυριῶν διετέθη ὡς ἀρίστα, ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνεκομίσθησαν οἱ δυστυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ὅτι τέλος ἡ πόλις ἡμῶν ἐνέχει κυρίας δυναμένας νὰ διαπραξώσι πλείοτερον ἡμῶν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς φιλανθρωπίας καὶ εἰς τὴν ἐνάσκησιν αὐτῆς· νὰ δεῖξωμεν τέλος ὅτι ἡ ἐπίσημος ἐργασία, ἐπὶ παρμοίῳ ἀντικειμένῳ, οὐδέποτε δύναται νὰ ἔχῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδιωτικῆς. Τὴν μεγίστην ἐντούτοις ἀδικίαν ἠθέλαμεν διαπραξέει, ἕως παραλείπαμεν νὰ συνδέσωμεν μετὰ τῶν τετιμημένων ὀνομάτων τῶν κυριῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Κωνσ. Ἀλεξάνδρου, ἱατροῦ τοῦ θεραπευτηρίου ἐκείνου, ὅστις οὐ μόνον μετ' ἱσοῦ ζήλου καὶ φιλανθρωπίας ἐπιτελεῖ ἐν αὐτῷ τὰ ἱατρικὰ καθήκοντα, ἀλλὰ χάριν τῆς καλῆς λειτουργίας του, ὑποβάλλεται προθύμως εἰς κόπους ἀλλοτρίους μὲν τῆς ἀποστολῆς του, μαρτυροῦντας ὅμως περὶ τῆς εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς φιλανθρωπίας του.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν γενῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου Γεωρ. Πορφυροπούλου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος κ. Βασιλικῆς Κάντα Εὐχόμεθα τοῖς νεογμοῖς εἶον εὐτυχῇ.

Τὸ παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα.

(Συνέχεια· ἴδε ἀριθ. 710.)

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, ὅπως αὕτη γίνεται, εἰσι τὰ κυριώτερα αἰτία τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ψευδοπαιδείας· οὐκ ὀλίγον ὅμως συντελοῦσιν εἰς ταῦτα καὶ ἡ ποιότης τινῶν ἐκ τῶν κυριῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, ἡ πολιτικὴ διαφθορὰ καὶ ἡ ἐνοχος ἀδιαφορία τῆς κοινωνίας. Καὶ οἱ μὲν διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί, ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα τὴν διδασκαλίαν ἔχοντες, καὶ περὶ τῆς ἱερότητος τοῦ ἔργου τῶν οὐδόλως μεριμνῶντες, ἡ μᾶλλον μὴ συναισθανόμενοι οὐδόλως αὐτὴν, προσπαθοῦσι πάντοτε καὶ μοχλοῦσι μόνον καὶ μόνον, ὅπως κατορθώσωσι νὰ διορισθῶσι διορισθέντες δὲ νὰ προαχθῶσιν, οὐχὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ μαθήσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν πολιτικῶν μέσων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων φίλων. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἔργον τῶν κατήντησε σχεδὸν τὸ μᾶλλον περιφρονημένον παρὰ τῇ κοινωνίᾳ. Αἱ δὲ ἐκάστοτε κυβερνήσεις μόνον περὶ τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατηρησεῖς τῶν φροντίζουσιν, οὐδόλως δὲ περὶ ἡθικοποιήσεως καὶ ἀληθοῦς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, διορίζουσι πάντοτε καὶ προάγουσι τοὺς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν ὑποδεικνυομένους καὶ ὑποστηριζομένους, οὐδόλως δὲ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὸ ποῖον, τὴν μάθησιν καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἱκανότητα αὐτῶν. Αἱ ἐκάστοτε κυβερνήσεις, ὅχι μόνον δὲν φροντίζουσι περὶ τῶν ἡθικῶν καὶ διανοητικῶν προσόντων τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις ἐκπαι-

δευτηρίους διδασκόντων, αλλά πολλάκις διορίζουσιν ἐν γνῶσει τοὺς ἐπιτηδευοτέρους καὶ ἀμαθεστέρους, πρὸς ἱκανοποίησιν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων καὶ πολιτικῶν συμφερόντων. Οὕτω δὲ οἱ ἱεροφάνται τῆς παιδείας καθίστανται τὸ ἐξουθενώμα τῆς πολιτικῆς. Ὅποιον αἶσχος! Οἱ δὲ γονεῖς ὅχι μόνον δὲν μεριμνῶσι περὶ τῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις διδασκόντων τὰ τέκνα των, δεικνύοντες ἀσύγγνωστον ἀμεριμνησίαν καὶ ἀδιαφορίαν διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, οὐδέποτε δὲ φροντίζοντες νὰ μάθωσι παρὰ τίνων διδάσκονται, πῶς διδάσκονται καὶ τί διδάσκονται, καὶ πῶς ἐν γένει διάγουσι τὰ τέκνα των ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, προσπαθοῦντες δὲ μόνον δι' ὅλων των πολιτικῶν καὶ φιλικῶν μέσων νὰ προεβιάζωνται ἀπὸ τάξεως εἰς τὰς, οὐδὲ κἄν παρευρισκόμενοι εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε περὶ τῆς ποιότητος καὶ ἱκανότητος, ἢ τῆς ἀμαθείας καὶ μοχθηρίας ἐκείνων φροντίζουσιν, οὐς προσλαμβάνουσιν πολλάκις, ὅπως καὶ ἰδιαίτερος διδάξωσι δῆθεν τὰ τέκνα των. Τινὲς δὲ τῶν παρ' ἡμῖν εὐπορωτέρων φέρουσι καὶ παιδαγωγούς διὰ τὰ τέκνα των, καὶ νομίζουσιν, ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ ὑπερτάτη ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις! Πόσον ἀπαντῶνται! Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν φέρουσι τοιαύτας πρὸς ἐπίδειξιν. Ὅποια ἀνοησία!

Καὶ κυβερνήσις λοιπὸν καὶ γονεῖς ἀδιαφοροῦσιν ἐντελῶς περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ποιότητος ἐκείνων, εἰς οὓς ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα των, χωρὶς κἄν νὰ ἐννοῶσιν, ὅτι λίαν ἀδικοῦσιν αὐτά. Ὁ κείνο δὲ, λέγει, ὁ Πλούταρχος, ἐστὶς ὁ τὸ πῶς ἂν τὸ πῶς ἐνίοτε γὰρ εἰδὼς τὴν ἐνίων των παιδευτῶν ἀπερίαν ἅμα καὶ μοχθηρίαν, ὅμως τούτοις ἐπιτρέπουσι τοὺς παῖδας, οἱ μὲν ἢ τὴν ὁμοίαν καὶ ἐξ αἰτίας εἰσὶ δὲ οἱ δεσμεῖνοι χαρίζόμενοι φίλοις.»

Καθηγηταί, κυβερνήσις καὶ γονεῖς, ἅπαντες οὗτοι συμπτᾶντοῦσιν εἰς τὸν θράμβον τῆς ψευδοπαιδείας!

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς ὅσα ἐν γένει γράφομεν περὶ καθηγητῶν καὶ μαθητῶν ὑπάρχουσι καὶ ἐντιμοὶ ἐξαιρέσεις. Ὑπάρχουσι τοῦτέστι καὶ καθηγηταὶ αἱρετοὶ πάσης τιμῆς διὰ τὰς ἀρετάς, τὰς γνώσεις καὶ τὴν διδασκαλίαν των καὶ ἐννοοῦντες πολὺ καλῶς τὸ καθήκον των, ὡς καὶ μαθηταὶ λίαν ἐπιμελεῖς καὶ φιλότιμοι, καταγινόμενοι μετὰ ζήλου, ὅπως ἀποκτήσωσιν ἀληθινὴν παιδείαν καὶ τιμηθῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν των οὐχ' ἥτιον πάντα ταῦτα εἰσὶν ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος, ὅστις εἶναι ὁποῖος περιγράφεται ἐνταῦθα καὶ περὶ οὗ γίνεται ὁ λόγος.

Μετὰ τοιαύτην ἐκπαίδευσιν ἐν τε τοῖς δημοσίοις καὶ τοῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, ὁποῖοι καθίστανται οἱ μαθηταί; Τίνα ἐφόδια φέρουσι μετ' ἐαυτῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ βίῳ; Ὁ Σαρίπολος, ὅστις λίαν ἐπισταμένως παρετήρησε καὶ ἐξήτασε τὰ κατ' αὐτοῦ, δίδει τὴν εἰκόνα αὐτῶν. «Ὁ νέος, λέγει οὗτος, ἢ μᾶλλον τέλειος ἀνὴρ κατὰ τὰς γνώσεις ἐν κακοηθείᾳ, οὐδὲ πρόκειται τοῦ λοιποῦ οὐδ' ἔχει ποσὴν ἀνάγκη νὰ μάθῃ τι ἀπὸ τῆς κοινωνίας, εἰς ἣν εἰσέρχεται ἀπλῶς ὅπως ἐφαρμώσῃ τὰς διεστραμμένας ἐκείνας θεωρίας, ἃς ἤρυσθη ἐπὶ τῶν θρανίων τῶν σχολείων» ὡς ἐφόδιον δὲ τοῦ βίου φέρει τὴν ματαιότητα, τὴν κοροφότητα, τὴν κενόδοξίαν, τὴν ἀρχολιπαρίαν, τὸ ζῆν ὡς οἶόν τε ἀρχὸς καὶ διατρέφεσθαι ἀπὸ ξένων ἰδρώτων, τὴν φαντασιοπληξίαν ὅτι ἐγένετο πανδαμίων, τὴν μωρίαν ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῷ ἐπαιακρέμαται τῆς πολιτείας ἢ τύχης. Ὁ φρονεῖ δὲ ὁ ἀγαθὸς νεανίας ὅτι ἡ ἀκροατικὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξις κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὰς φρένας γίνεται μετὰ τοῦ 20 καὶ 24 ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 25 πάντως ἀρχεται ἡ παρακμή.»

Καὶ βεβαίως τοιαῦτα κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ

ἦναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀτελοῦς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ψευδοῦς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἀθλίας οἰκογενειακῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ψευδοπαιδείας. Ὅσω λαμπρὰ εἰσὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς καλῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας, τόσω ἐπιβλαβὴ εἰσὶ τὰ τῆς παρημελημένης ἀνατροφῆς καὶ τῆς ψευδοῦς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ Ἀνθρῶπος δὲ, λέγει ὁ Πλάτων, ἡμερον, ὅμως μὴν παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχόν καὶ φύσεως εὐτυχῆς θεϊότατον ἡμερώτατον τε ζῶν γίνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἱκανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφέν (ἀνατραφέν) ἀγριώτατον ὅποσα φύει γῆ. Ὁ δὲ Πλούταρχος μεταφορικῶς «Ἀγαθὴ γῆ πέφυκεν; ἀλλ' ἄμελῃθεῖσα χερσεύεται, καὶ ὅσα φύσει βελτίων ἐστὶ, τοσοῦτω μᾶλλον ἐσαργηθεῖσα δι' ἀμέλειαν ἀπόλλυται. Ἀλλ' ἐστὶ τις ἀπόκροτος καὶ τραχυτέρα τοῦ δέοντος; ἀλλὰ γεωργηθεῖσα παραυτίκα γενναίους καρποὺς ἐξήνεγκεν.»

Τοιαῦτα διδάσκουσιν οἱ ἀληθεῖς οὗτοι φιλόσοφοι. Οἱ δὲ λόγοι αὐτῶν εἰσὶν οἱ νόμοι τῆς προόδου τῶν κοινωνιῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀρρένων ἐν τε τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, καθότι καὶ ταῦτα, τὰ ἰδιωτικά δηλ. τὰ αὐτὰ προγράμματα ἔχουσιν, ἢ αὐτὴ ἐν τούτοις ἐφαρμογὴ αὐτῶν γίνεται, τοὺς αὐτοὺς συνήθως καθηγητὰς ἔχουσι καὶ τοὺς αὐτοὺς παράγουσι καρποὺς.

Ἡ δὲ τῶν θηλέων διανοητικὴ ἀγωγή ὅποια τις ἐστίν; Ὁμοία καὶ ἀνάλογος τῇ τῶν ἀρρένων, ἀγυρτική καὶ ἄκαρπος, πομπώδης καὶ εἰκονικὴ.

Τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα Παρθεναγωγεῖα, τὰ τε δημοσία καὶ τὰ ἰδιωτικά, ἐφαρμόζουσι τὸ αὐτὸ σύστημα ἐκπαιδεύσεως, ὅποιον τὰ τῶν ἀρρένων ἐκπαιδευτήρια. Ἀγυρτικά καὶ πομπώδη προγράμματα δημοσιεύσεις περὶ τῶν διδασκόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν διδασκαλίᾳ μηχανικῇ, πρὸδοι εἰκονικαὶ ἐπιδείξεις, ψευδεῖς ἐξετάσεις καὶ συγχαρητήρια! Καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ αἱ νεαῖδες οὐδὲν μανθάνουσι καὶ οὐδὲν γνωρίζουσιν. Ἐν τούτοις ἡ ἀγωγή ἐν γένει τῶν θηλέων θεωρεῖται παρὰ τῶν ὀρθῶς σκεπτομένων ὡς σπουδαιότατον ἀντικείμενον, ὡς σπουδαιότατον καθήκον τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας, ὡς ἀρχὴ τῆς καλῆς τῶν ἀρρένων ἀγωγῆς. Ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς τῶν θηλέων, λέγει ὁ Say, πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν τὴν τῶν ἀρρένων.»

Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν ἐνόησεν εἰσεῖν τὴν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ σπουδαιότητα τῆς γυναικός. Ἀγνοεῖ εἰσεῖν, ὅτι ἡ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις αὐτῆς εἰσὶν οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς δυστυχίας τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας. Αἱ δὲ παρ' ἡμῖν νεαῖδες περιορίζονται ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀγωγὴν των εἰς τὴν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις ψευδοδιδασκαλίαν, εἰς τὰ ψευδογαλλικά, εἰς τὰ μιθισορήματα, εἰς τὴν δῆθεν γνῶσιν τοῦ κλειδοκυμβάλου πρὸς ἀπλὴν ἐπίδειξιν, εἰς τὰς παιδαγωγούς, καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς μόδας! Περιφρονοῦσι δὲ πᾶσαν οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ ἐργασίαν, προτιμῶσι τὴν ἀργίαν, τὴν ἀνεσιν καὶ τὴν ἀμεριμνησίαν, χωρὶς ποτὲ νὰ διδασκῶσι καὶ νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ οἴκου, ἢ ἀποκαθιστάμεναι ὀφείλουσι νὰ ἀναλάβωσι, πρέπει νὰ ἦναι τὸ σπουδαιότερον μάθημα καὶ ἡ σπουδαιότερα ἐνασχόλησις αὐτῶν, καὶ ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ σπουδαῖον μέρος τῆς ἐν γένει γυναικείας ἀγωγῆς ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις κοινωνίαις, ἐνῷ ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ ἀνεσις εἰσὶν ὅτι ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν. Ἡ περὶ τὰς γυναῖκας ἀνεσις, λέγει ὁ πρῦτανις τῶν φιλοσόφων Ἀριστοτέλης, καὶ πρὸς τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας βλαβερὰ καὶ πρὸς εὐδαιμονίαν πόλεως. Ὁ δὲ Γάλλος συγγραφεὺς Brunié λέγει «Ἡ καλλιτέρα ἀγωγή διὰ τὴν γυναῖκα εἶναι ἡ διδασκούμενα αὐτὴν νὰ κυβερνᾷ ὡς ἀριστα τὸν οἶκον.»

Ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν αἱ νεαῖδες καταγίνονται μόνον εἰς ὅσα ἀνωτέρω εἵπομεν. Σπουδαῖον δὲ μέλημα αὐτῶν ἀποτελεῖ ἡ φιλαρέσκεια, ἥτις προ-

ήχθη εἰς ἐπιστήμην. Σκεπτόμεναι δὲ περὶ γάμου, ἐπιθυμοῦσι συζύγους πολυταλάντους, ἀδιαφοροῦσι δὲ ἐν οὗτοι πολλάκις εἰς χυρσομάλλα ἀνδράποδα. Ζητοῦσι συζύγους πολυταλάντους, διὰ νὰ δύνανται οὗτοι νὰ ἱκανοποιῶσιν ἀπάσας τὰς ματαιότητας καὶ ἅπασαν τὴν ψευδοφιλοδοξίαν αὐτῶν. Ὁ νεοπολοῦσι δὲ ἀδάμαντας καὶ κοσμήματα, χοροὺς καὶ διασκεδάσεις, θέατρα καὶ ἐλευθερίαν!

Τοιαύτη ἀγωγή, τοιαῦτα ἰδέαι καὶ τοιαῦτα ἀξιώσεις καθιστῶσι λίαν δύσκολον τὴν ἀποκατάσιν τῶν νεανίδων, διότι ὁ γάμος κατήντησε νὰ θεωρῆται παρ' ἡμῖν, οὐχὶ ὡς προάγγελος συζυγικῆς ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συμβιώσεως καὶ εὐτυχίας, ἀλλ' ὡς ἱσθμὸς αἰχμαλωσίας εἰς τὰς ὀρέξεις καὶ διαθέσεις τῆς γυναικός, καὶ ἀπώλεια τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἠθικῆς ἐλευθερίας.

Τοιαῦτα εἰσὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν ἀγωγῆς τῶν νεανίδων. Ἐνῷ ἐὰν αὐταὶ ἀνετρεφόντο καὶ ἐκπαιδεύοντο διὰ νὰ κατastήσωσιν εὐτυχεῖς καὶ ἐαυτὰς καὶ τοὺς συζύγους, καὶ διὰ νὰ σχηματίσωσιν εὐτυχὴ οἰογένειαν, θὰ ἦσαν περιζήτητοι, καὶ θὰ ἀπετέλουν τὸν πολυτιμότερον θησαυρὸν τῶν οἰκογενειῶν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ παρ' ἡμῖν ἐκπαίδευσις ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν τε τοῖς δημοσίοις καὶ ἰδιωτικοῖς ἐν γένει ἐκπαιδευτηρίοις, καὶ τοιοῦτοι οἱ καρποὶ αὐτῆς. Ἐπομένως τί δέον γενέσθαι; Ἡ ἐκπαίδευσις χρῆζει ριζικῆς καὶ σπουδαίας ἀναμορφώσεως. Ἀς γίνῃ λοιπὸν φροντίς καὶ ἐκ μέρους τῆς πολιτείας καὶ ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας περὶ ἀναμορφώσεως καὶ βελτιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει. Αὕτη δὲ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ βῆσις τῆς γενικωτέρας βελτιώσεως καὶ ἀναμορφώσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ὁ βελωτήσα πάντοτε, ἔγραψεν ὁ μέγας φιλόσοφος Λαϊβνίτιος, ὅτι ἡδυνάτο τις νὰ ἀναμορφώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐὰν ἤθελεν ἀναμορφώσῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας. Ἀς παύσῃ ἡ μηχανικὴ διδασκαλία καὶ ἀναστῇ ἡ εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια διδασκαλία ἀληθείας.

Τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ μετὰ λόγον ἀγωγή, ἡ ἀγωγή διὰ τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας, ἡ ἀγωγή διὰ τῆς διάνοιας τῶν διδασκόντων. Ὁ λόγος δὲ τὸ ὄργανον τῆς διανοητικῆς καλλιέργειας, καὶ τότε αὕτη θέλει εἶσθαι καρποφόρος. Λόγος καὶ νοῦς εἰσὶ τὰ λαμπρότερα καὶ πολυτιμότερα προσόντα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ἀλλὰ, λέγει ὁ Πλούταρχος, τὰ πάντων ἐστὶ κυριώτατα ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει, νοῦς καὶ λόγος. Διὰ τοῦ λόγου λοιπὸν ἃς σπείρωσιν οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν διάνοιαν τῶν διδασκόμενων τὸν σπόρον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Ὁ σπόρος δὲ οὗτος θέλει καρποφορήσῃ καὶ θέλει παραγάγῃ ἀγαθοὺς καρποὺς, θέλει παραγάγῃ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν γνῶσιν. Διὰ τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας ἀναπτύσσονται αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις καὶ ἀρεταί, καλλιεργεῖται δὲ ἡ διάνοια καὶ καθίσταται ἱκανὴ νὰ ἐννοῇ, νὰ ἐναποταμιεύῃ καὶ νὰ χρησιμοποιῇ τὸν λαμπρὸν καὶ ἀνεκτίμητον ἐκείνον πλοῦτον τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν γνώσεων, τῶν ἐμπεριχομένων ἐν τοῖς συγγραμμάσι καὶ ποιήμασι τῶν ἀρχαίων. Ὁ Ἀπασας σχεδόν, λέγει ὁ Desprez, αἱ ἠθικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ ἰδέαι ἐξερράσθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Καὶ «Ἡ σπονδὴ τῶν γραμμάτων εἶναι ἡ τροφὴ τῆς νεότητος καὶ ἡ ἀνανέωσις τοῦ γῆρατος.»

Οἱ δὲ διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ ἃς ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι «Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν ἀφορᾷ ἐμὴ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν ἀρετὴν μᾶλλον εὐκόλον, καθιστῶσα αὐτὴν μᾶλλον ἀγῆστον.» ὡς λέγει ὁ φιλόσοφος Rollin. Ἀς ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ἀδιδάσκων ἐστὶν ἡ ἱερὰ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ ἦναι τις πλησιέστερον εἰς τὴν ἀλήθειαν ἢ ἐκείνοι, εἰς οὓς ἀπευθύνεται, πρέπει δὲ νὰ τοὺς ὁδηγῇ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα νὰ τοὺς φέρῃ πρὸς αὐτὴν. Διδάσκων ἐστὶ τὸ νὰ ἔχῃ τις τὴν ἀρετὴν νὰ καθιστᾷ τὴν ἀλήθειαν γνωστὴν, ἀγαπητὴν καὶ ἀσκουμένην ἐν τῇ πρακτικῇ βίῳ τὸ νὰ τὴν κατέχῃ διὰ νὰ τὴν μεταδίδῃ, τὸ νὰ τὴν ζητῇ καὶ νὰ τὴν εὕρῃ, τὸ

α κατ'εξ' τὰς ψυχὰς ἀξίας νὰ τὴν δεχθῶσι καὶ τὴν ἐννοήσωσι, εἶναι τὸ νὰ ἀσκή τις εἰδὸς τι ἱερωσύνης, ὡς λέγει ὁ Damiron. «Ὡς ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ἡ διδασκαλία ἐν ταῖς σχολαίσις τῆς μέσης ἐκπαίδευστος εἶναι προωρισμένη νὰ μορφώσῃ οὐχὶ πεπαιδευμένους, ἐμπόρους, βιομηχάνους, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀνθρώπους, ἡθικούς, πολίτας χρηστούς, φιλανθρώπους καὶ γενναίους. Ἀγωγή θρησκευτική, ἡθική καὶ διανοητική εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ παραγάγῃ τοιαῦτα ἀποτελέσματα ὡς λέγει ὁ Despreiz. Οἱ δὲ καθηγηταὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν, τῶν σπουδαιότερων τούτων μαθημάτων, δι' ὧν διασκορπίζονται τὰ λαμπρότερα φῶτα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς ἔχουσιν πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὠραίους τούτους λόγους, οὗς ὁ Duguy ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῶν ἔργων τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν ὑμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἐμιμήτε τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὁμήρου ἢ τοῦ Ὀρεαίου, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ διδάξωμεν ὑμᾶς νὰ σκέπτησθε εἰσάγοντες ὑμᾶς εἰς οἰκιακὴν συναναστροφὴν μετὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.» δηλ. καθιστώντες ὑμᾶς φίλους μετὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ δὲ μαθηταὶ ὡς ἐνθυμῶνται τοὺς ὠραίους τούτους λόγους τοῦ ἰδίου Duguy. «Τὰ καλλίτερα ἔτη τῆς ζωῆς σας, πιστευσατέ το καλῶς, εἶναι ἐκεῖνα, ἅτινα διέρχεσθε μετὰ τῶν ῥητόρων σας, τῶν ἱστορικῶν σας καὶ τῶν ποιητῶν σας, τῶν μεγάλων τούτων ἐνθουσιαστῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ὡς ἐνθυμῶνται τοὺς πολυτίμους τούτους λόγους τῆς Κυρίας Clemence Robert. ἡ παιδεία εἶναι ἡ περιουσία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς. Παιδεία ἐστὶ τὸ κατέχειν τὸν χρόνον καὶ τὸν ὅρνον, εἶναι τὸ εὐρύνειν τὸν στενὸν ἡμῶν ὁρίζοντα διὰ τῆς γενικῆς γνώσεως τοῦ συμπαντος, εἶναι τὸ θέτειν εἰς τὴν ἡμετέραν ζωὴν, τὴν τὸσον περιορισμένην, ὅσον αἰῶνας τοῦ παρελθόντος, παιδεία ἐστὶ ἡ ἐκκαθάρσις τοῦ ἀνθρώπου.

Ταῦτα εἶχον νὰ εἰπωμεν ὅσον ἀρετὴ τὴν φροντίδα περὶ ἀναμορφώσεως καὶ βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἐκπαίδευστος, ἣτις εἶναι καὶ ἡ κυρίως ἐκπαίδευστος. Καὶ πολιτεία καὶ κοινωνία ὀφείλουσι νὰ λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθότι ἐξ αὐτοῦ κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος καὶ τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας νεολαίας.

(ἀκολουθεῖ)

I. A. Γ.

— Ὁ ἱεροκλῆς κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ἐμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταύθα ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου

Πορίληψις ἀναφορᾶς.

Συμφώνως μὲ τὸ ἀρθ. 677 τῆς Πολ. Δικονομίας δημοσιεύομεν ὅτι ὁ Παναγιώτης Δαμουλιάνος κάτοικος Πατρῶν διὰ τῆς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου ε. ε. εἰς πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν αἰτήσεως τοῦ ζητεινὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν περὶ διαζύγιου κατὰ τῆς συζύγου τοῦ Θεώφους Γεωργακοπούλου τὸ δὲ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2659 ε. ε. ἀποφασεῖς τοῦ δεχθῆναι τὴν αἴτησιν διέταξε τὰς κατὰ Νόμους δημοσιεύσεις καὶ ἐπέτρεψε αὐτῷ νὰ ἐγείρῃ τὴν περὶ τούτου ἀγωγὴν του.

Ἐν Πάτραις τὴν 6 8]βρίου 1888

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Π. Δαμουλιάνου.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐνοικιάζεται τὸ Β'. πάτωμα τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἑρμοῦ» οἰκίας τοῦ Γεωργίου Κοζάκου, παραπλευρῶς τοῦ καταστήματος ἰδίου κατεμένης.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 5 Ὀκτωβρίου, τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Γραμμὴ Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Κορίνθου, Αἰγίου, Πατρῶν.

Α Ν Ο Δ Ο Σ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πειραιῶς	6.45 π. μ.	11.20 π. μ.	8. π. μ.
»	—	Ἐξ Ἀθηνῶν	7.15 »	11.50 »	8.35 »
Ἀφίξεις	—	Εἰς Κορίνθον	10.35 »	2.50 »	12.10 »
»	—	Εἰς Αἶγιον	2.52 »	6.04 »	
»	—	Εἰς Πάτρας	4.45 »	7.30 »	

Κ Α Θ Ο Δ Ο Σ

Ἀναχωρήσεις	—	Ἐκ Πατρῶν	7. π. μ.	11.25 π. μ.	
»	—	Ἐξ Αἰγίου	8.52 »	12.50 »	
»	—	Ἐκ Κορίνθου	1.10 μ. μ.	4.— μ. μ.	1.55 μ. μ.
Ἀφίξεις	—	Εἰς Ἀθήνας	4.45 »	7.05 »	5.43 »
»	—	Εἰς Πειραιᾶ	5.15 »	7.30 »	6.15 »

Γραμμὴ Κορίνθου, Ἀργους, Ναυπλίου, Μύλων.

Α ν ο δ ο ς.		Κ α θ ο δ ο ς	
Κορίνθος	— Ἀναχωρήσεις 3.05 μ. μ.	Ναύπλιον	— Ἀναχωρήσεις 9.55 π. μ.
Ἀργος	— Ἀφίξεις 5.22 »	Μύλοι	— » 9.55 »
Ναύπλιον	— » 5.53 »	Ἀργος	— » 10.30 »
Μύλου	— » 6. »	Κορίνθος	— Ἀφίξεις 12.45 »

Σημειώσεις — Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀμαξοστοιχίαι τοπικαί, ἐμπορικαί καὶ δι' ἐπιβάτας λειτουργοῦσι καθ' ἑκάστην μεταξὺ Κορίνθου—Ἀκράτας, Πατρῶν—Ἀκράτας, Ναυπλίου—Ἀργους—Μύλων καὶ ἀντιστρόφως.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ Πατρῶν σταθμοῦ, ὁποῦθεν θέλουσιν ἀναχωρεῖ καὶ ὅπου θὰ φθάνωσι πᾶσαι αἱ ἀμαξοστοιχίαι, θὰ χορηγοῦνται καὶ εἰσιτήρια καὶ θὰ ἐνεργῇται μόνον ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων θὰ εἰσπράττειται ὡς μέχρι τοῦδε μόνον εἰς τὸν κεντρικὸν σταθμὸν Πατρῶν (ἁγ. Διονύσιος.)

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

ΧΥΜΙΚΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ

σταριδαμπέλων καὶ ἀμπέλων.

Τὸ χυμικὸν λίπασμα ὅπερ ἐγένετο γνωστὸν ἐνταῦθα ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, εἰσαγόμενον ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ κ. Πρ. Τζούκολη, τέως Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ἀερίωφωτος καὶ προσερχόμενον ἐκ τοῦ ἐν Μιλάνῳ μεγάλου ἐργοστασίου χυμικῶν προϊόντων τοῦ κ. Α. Φόγγελ καὶ Σα. ἐφθασεν ἐνταῦθα καὶ πωλεῖται εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας ποσότητας.

Γίνεται δὴλον προσέτι ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κτηματιῶν νὰ ἔχωσι χυμικὸν λίπασμα κατάλληλον εἰδικῶς δι' ὠρισμένον κτήμα καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων συστατικῶν ὠρισμένου ἐδάφους, δύνανται νὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἀποστέλλοντες εἰς τὸ ἀνω ἐργοστάσιον, διὰ τοῦ κ. Τζούκολη, ποσότητα τινὰ χύματος τοῦ πρὸς λίπανσιν ἀγροῦ, πρὸς ἀνάλυσιν, ἀλλ' ἐνταύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐλάσσων τῶν 50 σάκκων.

Γίνεται προσέτι δὴλον ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κτηματιῶν διὰ τοῦ χυμικοῦ λιπάσματος νὰ παρᾶξωσι καρποὺς προσομοίους ἄλλων ἀγρῶν, ἢ μέρων δύνανται ν' ἀποστείλωσι ποσότητα τινὰ χύματος ἐκ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου ἀγροῦ χωριστά καὶ νὰ ἔχωσι τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς λίπασμα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία τῶν δὲν πρέπει νὰ ᾖναι ἐλάσσων τῶν 100 σάκκων.

Αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως ἵνα παρασκευασθῇ τὸ λίπασμα καὶ φθάσῃ ἐνταῦθα ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λυπάνσεως τῶν κτημάτων.

Πληρέστεραι πληροφορίες παρὰ τῷ κ. Πρ. Τζούκολῳ, οἰκία κ. Κλ. Παπαθεοδώρου.

Εἰς τὸ

ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΧΟΥ

(πλησίον παντοπωλείου ἀδελφ. Καραμάνου.)

Εὐρίσκονται τὰ ἀριστα καὶ καθαρῶτα λουκάκι καὶ ὅλως νέας κατασκευῆς, χοιρὸν μὲρ ποιότητος πρώτης, μορταδέλα καὶ μπριζόλες χοιρινές· ἐπίσης δὲ ξύγκι λωμένον καὶ δεδοκιμασμένον ὑπὸ οἰκοκυραίων καὶ τῶν καλλητέρων ξενόδοχων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροτάτου βουτύρου — Δέχεται ὁ τεχνίτης Ζίχος καὶ παραγγελίας ἐξ οἰκογενειῶν πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τῆς τέχνης του.

Ο

Δ. ΓΚΟΤΖΑΣ

Εἰς τὸ ῥακοπωλεῖον

Δ. ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

κατασκευάζει Σμυρναϊκάς

ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ

καθ' ἑκάστην καὶ οἱ προσερχόμενοι θὰ εὐρίσκωσι περιποίησιν καὶ ἄκραν καθαριότητα. — Δέχεται δὲ καὶ παραγγελίας ἐξ οἰκίων διὰ τὰς ἐορτάς, εἰς δοπιούμενος πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς προτεραιᾶς.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα «Ἱστορία τῶν Πατρῶν» ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντιδραχ. 5.